

antydede, hvad vi jo ogsaa under Forsøgene i Udvalget have syslet med — Bestemmelser, som sagde, at naar en Sag var bleven anlagt i Rettergangsformerne for almindelige Forseelser, men fandtes at være politiske, skulde den forfølges videre af det offentlige og paadømmes af Nævninger — saa skulde man se at faa det ordnet saaledes, at Afgørelsen af, om det var politisk Lovovertrædelse eller ej, blev en Nævningeafgørelse; dette vilde vist være at foretrække fremfor, at Afgørelsen skete ved retskyndige Dommere alene. Vi kunne jo tænke over, om det er muligt at finde Udveje til en saadan Ordning.

Naar den højtærede Minister ikke anser sig for tilfredsstillet ved den Begrebsbestemmelse, der findes, og vi alle have et varmt Ønske om, at Lovforslaget maa blive saaledes, at Justitsministeren kan bære det over til det andet Ting som sit og dette Tings, følger deraf, at vi maa forsøge til 3die Behandling, om vi kunne finde Udveje. Det er det, jeg finder Anledning til at sige i Anledning af den højtærede Justitsministers Bemærkninger om de politiske Lovovertrædelser.

Hvad det ærede Medlem for Odense (Nanke) angaar, er det, som om han mente, at man kunde faa en Begrebsbestemmelse, der var noget nemmere og tilige noget sikrere. Han vilde bestemme dem som Lovovertrædelser, der faldt ind under de og de Straffebestemmelser. Men jeg vil bede det ærede Medlem gøre et Forsøg paa, hvorledes det vil se ud. Der er politiske Lovovertrædelser, som kun ere underkastede Bødestraf, og der er en Række andre, som kun ere underkastede Fængsel, og saa er der en Mængde andre, som ere underkastede de strengeste Straffe. Naar man da tager Straffebestemmelser som Kriterium, vil man faa alt muligt med. Nej, det foreliggende Forslag er dog et virkeligt Forsøg, men medens jeg anser det for brugeligt, finder jeg det, hvis vi alligevel ikke kunne komme frem ad den Vej, vel værd at overveje, om man kan finde en fremkommelig Vej uden nogen Begrebsbestemmelse. Af de øvrige Punkter, dette Afsnit vedrørende, er der kun et enkelt, som der er gjort Indvending imod, det er vort Forslag om at sætte samtlige Fuldbyrdsfrister for Domme til 4 Uger. Det forekom Udvalget, at 8 Uger var for lang en Fuldbyrdsfrist at sætte for nogle Domme, saaledes som Lovforslaget har. Og naar man forandrer dette, anser man det rigtigst tillige at faa den anden Fordel, at der kommer Over-

skuelighed og Klarhed i Bestemmelsen; vi satte da alle Fuldbyrdsfrister ens, nemlig til 4 Uger. Forholdet til Appelfristen tror jeg ikke vil volde Vanskelighed.

Jeg skal, som sagt, paa egne og jeg tror ogsaa paa Udvalgets øvrige Medlemmers Vegne sige, at det store Spørgsmaal om politiske Lovovertrædelser ere vi fuldt villige til at forhandle om mellem 2den og 3die Behandling, og at vi ville være glade ved det Bidrag til vort Arbejde, som vi have Grund til at vente i rigt Maal fra den højtærede Justitsminister.

Nanke: Jeg vil tillade mig at gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at enten har jeg ikke udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt, hvilket jeg dog tror, jeg har, eller ogsaa har han misforstaaet mig. Jeg er aldeles enig med ham i, at vi ikke kunne sætte *Straffen* som det Kriterium, der skal være det afgørende; jeg mener ogsaa at have sagt det, idet jeg sagde, at den ene Vej man kunde gaa uden for det, Lovforslaget har, var den at fastsætte, hvilke *Forbrydelser* der skulde betragtes som politiske Lovovertrædelser, altsaa nævne Straffeparagrafferne, men ikke *Straffen*. Jeg mener at have sagt det, netop fordi jeg stillede det i Modsætning til, hvad der er sket med Hensyn til Misgerningssager, hvor det er *Straffen*, der er bleven til Kriterium for, hvad der skal betragtes som Misgerningssager.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgekreds): Jeg har egentlig blot bedt om Ordet for at konstatere, hvad vi hørte, at den højtærede Justitsminister ikke havde Ret, naar han forudsatte, at der inden for Socialdemokraternes Kreds ikke vilde være et eneste Menneske, der mente, at Sager, der fremkomme paa Grund af Strejker, Havneafspærring eller lignende, skulde behandles som politiske Lovovertrædelser. Den ærede Ordfører for Udvalget har jo netop vedkendt sig den Anskuelse, og jeg tror, der er adskillige flere uden for Udvalget, der ville være enige deri.

Naar man ser paa de Eksempler, som den højtærede Justitsminister valgte, synes han at gaa ud fra den Betragtning, at naar det er en stor Mand, der begaar en Forbrydelse, selv om han har meget uædle Motiver hertil, kan der være Tale om, at det er en politisk Forbrydelse, men naar det er Smaafolk, der begaar Forbrydelser, selv om deres Motiver ere nok saa rene og uselviske, betragtes de alligevel som almindelige Lovovertrædere,